

МОЯ ГОВЕРЛА

Матеям присвячую

Я на Говерлі! Серпень, сонце, вітер...
Доп'ялася стежиною аж ось.
Так лунко велелюддя розлилось –
Хоралом – тут і зараз – понад світом.

Своїм вершинам стиха порадіти –
Із мрій таємних щось таки збулось.
Не розігнав загал невчасний дощ,
Наусибіч – лиш гори у блакиті.

На спуску – порозкидане каміння,
Альпійських луків, чагарів ряхтіння,
Збігає Прут, дитинно жебонить.

Смереки й буки гомонять мрійливо.
На Заросляк! На Яблуницю! В Київ!
Прощань журних невідворотна мить... ■

Надія Чорноморець, 10.08.2019

В об'єктиві – Говерла

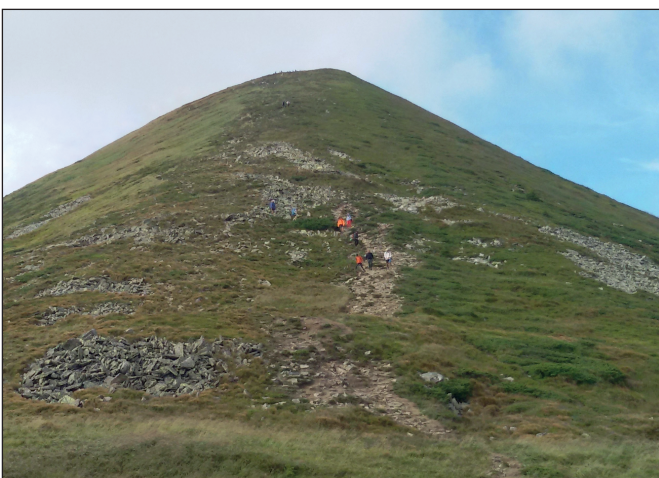
Перепочинок перед вершиною

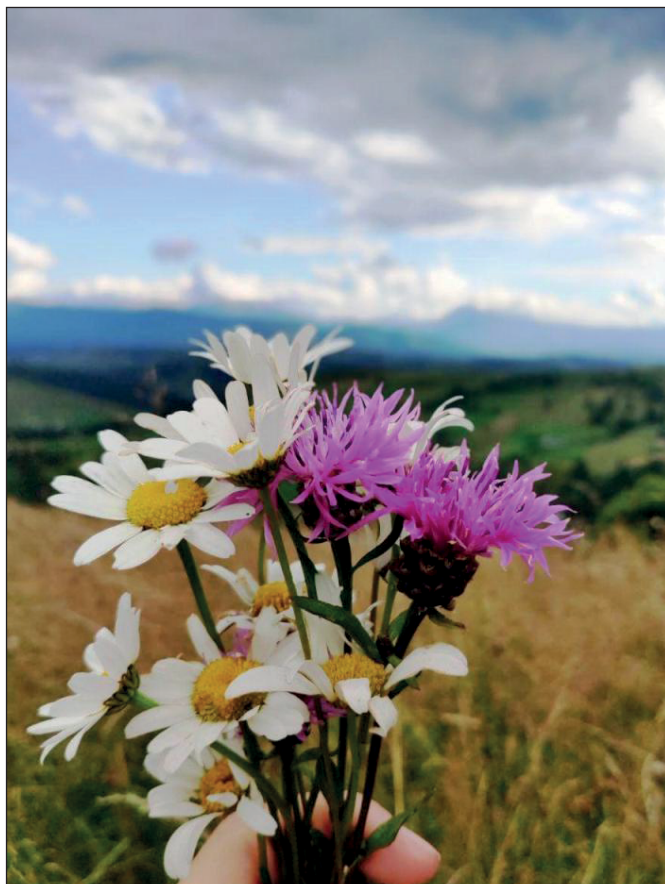
Ще одне невелике зусилля – і вершина!

Серпень, сонце вітер...

До наступної зустрічі, Говерло!

Квіти Говерли

Чарівний світ Карпат

